

A mű az előkészítésnél a bel- és külföldön a legmesszebbmenő támogatásban részesült: a világnak valamennyi számottevő múzeuma és intézete gyűjteményük tárgyait készségesen becsátották rendelkezésre reprodukálás céljából. Az I. kötetben a mainzi Römisch-Germanische Zentralmuseum, a stuttgarti Museum für Vaterländische Altertümer, a bécsi Naturhistorisches Museum, a zürichi Schweizerisches Landesmuseum, a kölni Wallraf-Richartz Museum, a római Villa Giulia és a Prähistorisches Museum, a hamburgi és berlini Museum für Völkerkunde szolgáltatott becses anyagot s lehetővé tették, hogy eddig még kiadatlan darabok is szerepeljenek nagyobb számban a műben.

A mű minden fejezete egyúttal forrásmunkajellelleggel bír s még a szakember is eddig előtte ismeretlen adatokra fog találni. Az egyes fejezetek végén fel vannak sorolva az irodalmi művek is, de csak a legszükségesebbekre történik hivatkozás, a folyóiratok és a kézikönyvek nincsenek felemlítve.

Ez a mű az első, mely szövegben és ábrázolásban is alapos áttekintést nyújt az iparművészet történetéről. Az érdeklődés, mely a művészetek történetében az iparművészeti alkotások iránt megnyilvánul, állandóan növekedőben van, de nemcsak a művészettörténészek, hanem mindenki, aki az iparművészet iránt érdeklődik, nagy haszonnal fogja olvasni ezt a művet, melynek minden kötete kb. 400 oldalt, 1000 ábrát és 28 külön táblát tartalmaz, melyek közül 8 színes. A képanyag kiválasztása nagy gonddal történt s nagy része most van először publikálva. Az I. kötet 1928-ban jelent meg, a II—IV. kötet 1929-ben, az V—VI. kötet 1930-ban fog megjelenni.

Sz. L.

A MODERN IPARMŰVÉSZET ÉS AZ Ő ÚTJA.
(A Wiener Werkstätte emlékkönyve.) Nehéz elmondani, hogy mennyire érdekes, mennyire újszerű, milyen nagyon mai és bécsi ez a könyv. A híres bécsi iparművészeti műhely most lett huszonöt éves. Ennek a jubileumnak estéjén még egyszer kigyúltak az öröm tüzei a legszebb bécsi parkban és színes selymekbe öltözve megjelentek a phäakok földjének legszebb tündérei. És ugyanezen alkalomra született meg ez a nagyon tarka képeskönyv. Ezüstszerű, karmazsinvörös, fekete és arany-kockák közt a huszonöt év legszebb iparművészeti alkotásai. A szó szoros értelmében egy mai amatőr emlék-albuma. Mintha egy isteni diva sokszázféle szerepből, emlékből, budoárból, ékszerből teleragasztaná egy vastag könyv lapjait s egyszersmind az érzelmes sorokat, a felejtethetetlen újságcikkekkel is odaillesztené alájuk, vignettának a hódításokhoz. Nyomdaművészeti remek-e ez, vagy inkább finomkodó, kacér bizsu, mint mindaz, amit ez a műhely plaera vet — döntések el mások. Aki e sorokat írta, inkább nemes meghatottsággal forgatta ezeket a lapokat. A halott nagyokra kellett gondolni, akik úgy siklottak át nesz nélkül a másvilágra, mint az egész eszászárvaros

tündöklő, vidám, gondtalan élete. Klimt, Lendeker, Peche, Zimpel, Moser, mind itt vannak azokkal a esodásan bizarr, játékosan dekoratív alkotásokkal, melyek a század elejének szeszélyes, divatos, nőiesen lány lelkéből születtek. Milliomosok, akik a műhelyt pénzelték, koldusbotra jutottak; kabarék, mint a «Fledermaus», miknek a köveit és aranyait összehordani segítettek e művészek, szemétdombra kerültek. Költők, mint a esodálatos Altenberg Péter, a tejtestvér, esöndben elvreztek. De a helyükre új milliomosok, új fazekasok és új költők léptek. Csak egy maradt meg a régiekből: Hoffmann Josef, az ízlés diktátora. Nem ártott meg neki, hogy közben építészeti főtanácsos lett. Istenucese még az sem, hogy tiszteletbeli doktorrá avatták az egyetemen. Ma is a gráciák gyermeke. Vidám kertés házaiból, ezüst gyümölcsös-tálairól, rubin-üvegeinek éles konturjaiból ma is az életművész dionizoszi hangulata száll felénk. Anyagszerűség elve, funkcionális szépség, ornamentumok korhangulata, mindez csak jelszó egy-egy divat-esztétikában. Egyedül a művészet az örökkévaló. És igazán botfűlő, aki el nem hiszi, hogy Strauss Richárd nagy muzsikus, hogy Hoffmannsthal költőnek klasszikus és az az iparművészet, melyet Hoffmann csinál 25 év óta, éppen olyan történelem Bécsben, mint még más tucatnyi alkotóművészé. Nem könyvkritika akar az lenni, amit itt írtunk. Csak emlékezés, baráti kézszorítás azoktól, akik meghatott örömmel jubilálnak a jubilálókkkal és szenvednek a szenvedővel.

N. P.

AZ IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT KÖRÉBŐL

AZ ORSZÁGOS MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT 1929. évi április hó 28-án az O. M. Kir. Iparművészeti Múzeumban tartotta meg XLIV. rendes évi közgyűlését.

Elnökölt Seenger Béla alelnök.

Jelen vannak: Szablya Frischauf Ferenc alelnök, Bodon Károly, Bodonyi Jenő, Czako Elemér dr., Faragó Ödön, Fischer Zsigmond, Gaul Károly, Gulden Gyula dr., Hauswirth Ödön, Helbing Ferenc, Horváth Béla, Hosszú István, Hüttl Dezső dr., Jauernik Nándor, Jungfer József, F. Kovács Erzsébet, Lakatos Artur, Mátray Lajos, Meyer Antal, Nádler Róbert, Pacher Béla dr., Szabó Rezső, Szablya János, Szalai Emil dr., Teles Ede és Vig Albert választmányi tagok és a Társulat számos tagja.

Elnökök szívesen üdvözli a megjelenteket és megállapítja, hogy az alapszabályok rendelkezésének megfelelően a közgyűlés idejét, helyét és tárgysorozatát a meghívón a Társulat minden szavazatra jogosult tagjával már nyolc nappal ezelőtt közöltük. Egyben felkértük a naplópapokat ugyanezeknek a közlésére. Ezért, valamint, mert a Társulati tagok megfelelő számban jelen vannak,

közgyűlést határozatképesnek jelenti ki és azt megnyitja. A jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri F. Kovács Erzsébet és Hauswirth Ödön tagtársakat.

Kimentette távolmaradását: Glüek Frigyes, Grabowiczky Leon, Petrovics Elek dr. és Zadubánszky Irén.

Sajnálattal jelenti, hogy ügyvezető elnökünknek, Dréhr Imre dr. államtitkárnak, akinek ma kellett volna elnökölnie, előre nem látott fontos hivatalos ügy miatt utolsó pereben el kellett utaznia. Ezért felkérte Györgyi Kálmán igazgatót, hogy helyettesítse a mai közgyűlésre szánt elnöki megnyitóját olvassa fel.

Erre Györgyi Kálmán igazgató felolvassa az ügyvezető elnöknek a füzet élén közölt elnöki megnyitó beszédét.

Az éljenzéssel fogadott elnöki megnyitó után az elnök javaslatát, mely szerint kéri fel a közgyűlés a Társulat hivatalos lapjának szerkesztőjét, hogy az ügyvezető elnök úr tartalmasson beszédét egész terjedelmében a Magyar Iparművészetben közölje, a közgyűlés egyhangúlag elfogadja.

Elnök ezután felkéri Rozinay István építész, hogy mondja el megemlékezését a Társulat boldogult elnökéről, Alpar Ignáról.

A nagy érdeklődéssel meghallgatott emlékbeszéd felolvasása után az elnök a közgyűlés nevében köszönetét fejezi ki Rozinay Istvánnak.

A választmányi jelentést Nádal Pál dr. javaslatára arra való tekintettel, hogy az a Társulat lapjában egész terjedelmében megjelent s azt minden tag meg is kapta, a közgyűlés felolvasottnak tekinti és helyesléssel fogadja.

Elnök megállapítja, hogy a közgyűlés a választmányi jelentéseinek elfogadásával egyben hozzájárult a választmánynak a jelentésben foglalt ahhoz a javaslatához is, mely szerint a Társulat rendes tagjainak tagsági díja a jövő 1930. évben 15.— pengőről 20.— pengőre, az alapító tagok egyszersmindenkorra fizetendő tagsági díjának legkisebb összege pedig 300.— pengőről 400.— pengőre emeltessék.

Igazgató felolvassa az 1928. évi közgyűlésen megválasztott számvizsgálóknak jelentését a számadások megvizsgálásáról.

A közgyűlés a jelentést tudomásul veszi és a választmánynak az 1928. évre megadja a felmentvényt.

Igazgató előterjeszti az 1929. évre szóló költségvetést, amit a közgyűlés közfelkiáltással egyhangúan elfogad.

Hauswirth Ödön előterjeszti a jelölő bizottság javaslatát a három évre megválasztandó alelnök, 15 választmányi tag és öt számvizsgáló jelöléséről.

A közgyűlés a javasolt névsort közfelkiáltással egyhangúlag elfogadja, mire az elnök megállapítja, hogy három évre való érvényességgel a közgyűlés egyhangúlag megválasztotta alelnöknek Szablya Frischauf Ferencet.

Választmányi tagokul pedig: Helbing Ferenc, Hüttl Dezső dr., Lakatos Artur, Menyhért Miklós, Meyer Antal tervezőket, Fischer Zsigmond, Hosszú István, Majoros Károly, Schöber József, Szabó Rezső iparosokat, Barta Károly, Gaul Károly, Glüek Frigyes, Szalay Gábor báró, Végh Gyula műbarátokat.

Számvizsgálókká pedig: Brunner Antalt, dr. Naményi Ernőt, Pap Józsefet, Pongrácz Jánost, Szőnyi László dr.-t. — Éljenzés.

Szablya János rámutat az elnökség és a társulat tisztviselői karának buzgó és lelkes munkásságával elért eredményekre, ezért — javaslatára — a közgyűlés elismerését és köszönetét fejezi ki az elnökségnek és a tisztviselőknek.

Ezután az elnök megköszöni a tagoknak a megjelenést és berekeszti a közgyűlést.

AZ ORSZÁGOS MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT VÁLASZTMÁNYA 1929. évi április hó 28-án az O. M. Kir. Iparművészeti Múzeumban ülést tartott, melyen elnökölt Seenger Béla alelnök. Jelen vannak: Szablya Frischauf Ferenc alelnök, Bodon Károly, Bodonyi Jenő, Fischer Zsigmond, Gaul Károly, Gulden Gyula dr., Hauswirth Ödön, Helbing Ferenc, Horváth Béla, Hosszú István, Hüttl Dezső dr., Jauernik Nándor, Jungfer József, F. Kovács Erzsébet, Lakatos Artur, Mátrai Lajos, Meyer Antal, Nádler Róbert, Pachér Béla dr., Szabó Rezső, Szablya János, Szalai Emil dr., Teles Ede és Vig Albert vál. tagok és Györgyi Kálmán igazgató, aki a jegyzőkönyvet vezeti.

Igazgató jelenti, hogy az alapszabályok rendelkezése szerint a választmány fel van jogosítva arra, hogy választás útján 10 tervező — illetve műiparos taggal magát kiegészítse. Egyben bemutatja a jelölő bizottság által javasolt névsort.

A választmány a jelölőbizottság részéről javasolt névsort egyhangúlag helybenhagyja, mire az elnök megállapítja, hogy a választmány magát kiegészítette a következő tagokkal: Gulden Gyula dr., Holló Mihály, Horváth Béla, Jasehik Álmos, Klausz Gyula, Kóródy György, Mátrai Lajos, Muhits Sándor, Thomas Antal, Zadubánszky Irén.

A tervezett Országos Iparművészeti Bizottságba a Társulat képviselőiül a választmány az elnökség javaslatára egyszersmindenkorra kiküldi a Társulat mindenkorai igazgatóját, kétévi érvényességgel pedig Szablya Frischauf Ferenc alelnököt, póttagokul pedig: F. Kovács Erzsébetet és Horváth Bélát.

Igazgató jelenti, hogy a Baross Szövetség és a védnöksége alatt működő Baross Gábor Kör azzal az ajánlattal fordultak a Társulathoz, hogy rendezzen velük karöltve a nyár folyamán országos házipari kiállítást.

Javaslatára a választmány hozzájárul a kiállítás rendezéséhez és meghatalmazza az igazgatót, hogy a nevezett két egyesülettel végérvényes megállapodást kössön.

Erre az elnök berekeszti az ülést.

KÜLFÖLD

A ZÖLD TETŐ. Mindnyájan nagy örömmel vettünk tudomást róla, hogy a békeidők szép álma, a félig-meddig már feledésbe merült »Virágos Budapest« — újra kísért. Talán meg is valósul újra, hogy a sivár létnek üdítő, illuziókba ringató keretet adjon. De, mikor örömmel köszöntjük az újra feltámadó egyesületet, a figyelmébe akarjuk ajánlani, hogy az utolsó tizenöt évben a megváltozott világgal megváltozott a nagyvárosok természetvágya is. Berlinben például egy új »zöld evangéliumot« prédikálnak és a városokat »zöld arénák« térségeivel, a házakat pedig »zöld tetők« végtelen sorával ékesen akarják látni. Kertépítők, háztervezők és városesztétikusok álltak esatásorba a »zöld tetők« gondolatáért. Azt mondják, hogy ez a gondolat és vágy még az I. Ó-kor óta, Szemiramisz függőkertjei óta benne él a lelkekben. De sohasem kínálkozott erre jobb alkalom, mint a mostani lapostetők idején. Minden nagyobb áruház, szálloda csinál ma már tető-kertet, csak hogy ezek inkább szórakozás, tánc- vagy bareólokra szolgáljanak. Amire mindenütt, tehát nálunk is törekedni kéne, az inkább a magánházak és bérpaloták tetejének kertszerű felhasználása. De persze nem olyan módon, hogy az esupán díszkert legyen. Oh nem! Sok szabad térség legyen ott a játszó gyermekeknek, a pihenő és kilátást élvező, felnőtteknek, a napozóknak, sőt még a ruha és a fehérnemű kitergetésére is. Azért fontos, hogy a zöld tető egyelőre inkább a jó kertszékekre, üvegfalakra, védőfülkékre vessen súlyt, mintsem a cifraságokra. Tévedés azt hinni, hogy a zöld tető különös költségeket igényel. Az egyszerűbb futó növények (mint kumló, vadszőlő) ültetéséhez az 5—10 cm vastag földréteg is elegendő, míg az egyéb növényeket, mint leandert, narancslát, babérlát a legjobb vályúkban kirakni. Azt a földet, melyet a tetőkert számára felhordanak, sokszor kell forgatni és két-három esztendőnként fel kell újítani. Mindenesetre az volna a jó, ha a középületek (állam, főváros) járnának elől jó példával az ő szociális és iskolai építkezéseikben. A zöld tető propagandája Budapesten is megérdemli, hogy részévé legyen az új »zöld evangélium«-nak.

AZ IFJÚ NEMZEDÉK. Egy amerikai magazin, »House & Garden«, igen rokonszenves színben mutatja be Amerika feleseperedő fiatalosságát. Ez az ifjúság nem az élet olesóságát, hanem szépségét, ragyogását tartja szem előtt. »A Nap felé szállni« — ez az ideálja. Semmiben sem éri be a másodrendűvel, csak a legjobb dolgokat keresi és a hozzávalókat meg is tudja szerezni. Mikor az új korszak stílusa rájuk köszöntött, az öregebb nemzedék idegenkedve fogadta, de a fiatalság nemcsak maga hódolt meg az új gondolatoknak, hanem még az öregekkel is el tudta őket fogadtatni. Azelőtt

— mondja a cikkíró — a fiatalok azért keltek nálunk egybe, »mert ketten együtt olesóbban éltek, mint külön-külön«. Ma éppen megfordítva: azért házasodnak, mert így fényűzőbben lehet élni.

SZÁLLODA A PACIFIQUE PARTJÁN. Az Egyesült-Államok és a Mexikó közt vonuló határon van egy kis szálloda, melynek újszerűsége még az amerikai eredetiség-hajszolásban is feltűnőnek nevezhető. Erre a szállodára nem a modern berendezése, a kényelme, az olesósága tette a világot figyelmessé. Hanem a jellege. Ez a szálloda a kijózanodásnak van szentelve. Mióta tudnillik alkoholtilalom van az Egyesült-Államokban, és fürödni lehet a borban Mexikóban, azóta ezen az országúton hétfőn és egyéb ünnep utáni napokon tömördek sok volt az üzemi baleset. Egyszeren közlekedésrendőri szükség volt tehát egy olyan szálloda felépítése, mely a yankeek kijózanodásának van szentelve. A vendég betér a szállodába vasárnap este gőzölgő fejjel és hétfőn reggel kilép mint az absztinencia apostola. Igaz, hogy gyakorta nincs egy peták sem a zsebében, mikor herohog a tizenhatlóerőssel, de az sem baj, mert a szálloda ilyen utasokra is be van rendezve. Egyszerűen összeköti az üzemet automobil-zálogüzlettel. Az a legmulatósabb az egészben, hogy a sandlegói szálloda fényesen jövedelmez az államnak, amely építtette s üzemből tartja.

A GÉPHIMZÉS JÖVŐJE. Alig van a modern műiparban keresettebb cikk a géppel készült hímzéseknél. Úgyiszlólván naponként új területek nyílnak meg a számára. Így például nemrég két svájci esokoládégyár egyszerre kezdte el luxus-esomagjait hímzett kendőeskékkel felszerelni. Képzeltető, hogy ez egymaga milyen termelési többletet jelent. Ennek ellenére is — panaszolják a gyárosok és a nagyáruházak — a hímzőgépek nem tökéletesednek eléggé és például kerekalakú hímzések készítésére nem alkalmasak. Hír szerint kísérletek folynak a hímzőgépeknek Jaquard-szövőgépekkel való kombinálására.

MÜNCHEN, A MŰVÉSZETI KÖZPONT. A bajor fővárosban már hosszú idő óta forrongás tapasztalható a művészek köreiben. Igen nagy a művésznyomor és sem a kormány, sem a városi hatóságok nem képesek többé Münchennek azt a vezetőszerepét biztosítani, melyet még a háború előtt is betöltött. Münchenben hozzávetőleges becsülést szerint még ma is mintegy tízezer művész él, részint mint tanuló, részint mint — kenyérkereső. Ezzel szemben Münchennek a jelentősége, úgylis mint ipari központé, úgylis mint idegenforgalmi tényezőé egyre esökken. Hozzájárul még ehhez a titkolt — sőt nem is mindig titkolt — féltékenység az amerikai arányban növekvő Berlin irányában: s megvan a magyarázata annak, miért nő egyre kellemetlenebb módon az egykor kedélyes, ma pedig szegény városban a művészek forrongása.

Most maguk a bajor városok keveredtek háborúba saját fővárosukkal: Münchennel. Ennek is művészeti, azaz helyesebben szólva gazdasági okai vannak. A bajor kormány ugyanis, hogy a főváros művészetközponti jellegét jobban kidomborítsa, azt tervezi, hogy a kisebb vidéki városok: Aschaffenburg, Augsburg stb. régi múzeumi kincseinek egyrészét is Münchenbe viteti. Amikor ez a terv kipattant, az érdekelt városok igen szenvedelmes hangú gyűléseken és hírlapi problémákban fakadtak ki a jogfosztás gondolata ellen. Ez természetes is, hiszen ezeknek a kis régi városoknak az idegenek odaesalogatása éppen annyira létérdeke, mint a fővárosnak. Végeredményben ki lesz a győztes? Nehéz megmondani. De bizonyára mélyen beleszánt ez a csip-csup kenyérharc mindenki érzésvilágába, aki valaha a müncheni élet bursiköz örömeinek maga is örült a bajorokkal.

A NAGYÁRUHÁZ A GYERMEKEKÉRT.

Tudvalevő, hogy a világvárosi nagyáruházak szívesen rendeznek úgynevezett gyermekheteket. Az ilyen alkalmak a gyermekek számára sok látnivalót, a felnőtteknek pedig egy sereg ruházati vagy játékvásárlási alkalmat jelentenek. Hogy azonban az ilyesmit is mennyi okossággal tudják a németek a haladó kultúra szolgálatába állítani, azt bizonyítja a Wertheim-áruház nemrég rendezett Montessori-hete. Ezen a nagy olasz pedagógus nőnek rendszerét és taneszközeit mutatták be. A mamák elhozták a kétévestől felfelé haladó gyermekeiket, akiket egy külön e célra berendezett óvodaterembe vittek be. Itt kedvük szerint játszhattak azokkal a félig játék- félig tanszerekkel, amelyek a kisgyermekek érzékszerveinek fejlesztésére valók. Vannak nagy dobozok, tele hengeralakú súlyokkal, ezekből ki- és berakva a súlyokat, megismerik a térfogatfelület, anyag stb. fogalmát tapintás és látás útján. Kaptak a kezükbe szemeses papirosokat, azért, hogy pusztán a kéz tapintásával osztályozzák őket a szemesesség foka szerint. Ugyanezt tették színes selyemdarabkákkal, melyek az alig észrevehető színárnyalatok megkülönböztetésére valók. S mialatt a gyerekek önfeledten játszottak a jó nénikékkal az óvodában, a mamák az áruház eladónőivel alkudozhattak ezekre a nagyon ügyes Montessori-játékokra.

I PARMŰVÉSZETI NAP. A német iparművészet, mint köztudomású, éppen olyan nehéz napokat él át, mint a többi háborúvesztés országoké. Különösen Münchenben sok a panasz az iparművészeti élet pangása miatt. A bajor iparművészek testülete sokat foglalkozik az orvoslás módjaival. Így azzal a tervvel is foglalkoznak, hogy egy úgynevezett «iparművészeti napot» fognak évenként rendezni. Ezt a német «könyvnap» mintájára rendeznék, mely igen jó szolgálatokat tett a német könyv népszerűsítésének. Ez alkalommal az ország minden nagyobb városában kiállításokat rendeznének, az iskolákban, a sajtóban, propaganda-

füzetekben és plakátokon terelnék rá a figyelmet az iparművészetre. Ezenkívül még sok mindenféle terv merült fel arra, hogy a nagy tömegek figyelmét felkeltsék. A kirakatok kultuszát, a «kisemberek kulturális képeskönyvét» fel akarják lendíteni. Különleges kiállítások tervezése is szóba került. Ilyeneké, mint: «a terítettasztab», a «toalettasztab», a «farsangi cikkek», egy iparművészeti mintavásár rendezése stb. Azt is hangsúlyozzák, hogy ebben a kereskedelmi szellemű átalakulásban továbbra is nagy gondot akarnak fordítani művészetünknek délnémet sajátosságaira.

B OARDING-HOUSE épül amerikai mintára Berlinben. A háztömb 300 egy-három szobás lakást foglal magában. A lakóknak közös kert és sporthelyek állnak rendelkezésre. A tetőn kertes fekvőhelyek lesznek. Természetesen lesznek közös tánterem is és a napi szükségleteket árusító boltok is. Központi iroda gondoskodik a közös beszerzésekről és vállalja a mosást, a lakások tisztogatását is stb.

A JELENKORI FÉNYKÉPEZÉS. Az esseni Folkwang-múzeum, mely speciálisan a mostani idők művészeti életének sokrétű voltát igyekszik gyűjteményeiben konzerválni, most a fény és a lenese művészi nyilvánulásait mutatja be egy vándorgyűjteményben. A minden fotoművészeti jelenségre kiterjedő gyűjtemény legszebb csoportjai: a fotogramm, a fotomontázs, a mikrofényképezés és a fotoreklám tárgykörébe tartoznak. A nagyszabású gyűjteményt előbb Berlinbe küldték, azután Londonba, Bécsbe és Drezdába utaztatják.

B ÁBJÁTÉK A KÜLPOLITIKA SZOLGÁLATÁBAN. Németországnak Belgrádba kinevezett új követe jó példát mutatott arra, hogy mi mindent lehet a diplomáciai szolgálatába állítani, ha a szükség úgy kívánja. Az ő iniciatívájára a müncheni híres művész-bábjáték lement vendégzerepelni Belgrádba. Előbb az újonnan épült művészpavilonban szórakoztatták az ujjongó kis jugoszlávokat, de csakhamar a királyi palotában is el kellett játszaniok száz meg száz meghívott úrfi és kisasszonyka előtt a Piroska meg a farkasok történetét, természetesen németül, minthogy a bábuk nem beszélnek délszlávu. Itt azonban a mulatság még nem ért véget, mert a követnél ez alkalommal nagy fogadóestély volt, amelyen meghívott írók, művészek, politikusok és tudósok gyönyörködtek az ősi Faust-bábjáték előadásában, melyhez a követ bevezetőelőadást tartott. A német-jugoszláv baráti közeledés további kiépítése érdekében a bábuk legközelebb Zágrábban és Újvidéken fognak hajladozni és táncolni.

A művészek a stílusból is ugyanast csinálják, mint művészetükből: magánügyet.

KULCSÁR SÁNDOR

BRONZÁRU-ÉS
CSILLÁRGYÁR

BUDAPEST, VI.,
DESSEWFFY-U. 9-11
TELEFONSZ.: AUT. 225-44

NYARALÓK, PENSIÓK, DIÁKOTTHONOK

HETI ELLÁTÁSI DÍJ 45-60 PENGŐ.

MAGYARORSZÁGON: Budapest, Balatonlelle, Balatonszemes, Siófok.

CSEHORSZÁGBAN: Tátralomnic, Tátrafüred, Pöstyén, Karlsbad.

AUSZTRIÁBAN: Semmering, Hallstadt, Gmunden, Pörschach, Vöslau, Zell am See, Kitzbühel, Miltstadt, Velden, Altersee stb.

SVÁJCBAN: Montreux, Pontresina, St. Moritz, Gené, Lausanne, Bern, Basel, Interlaken, Luzern, Zürich stb.

OLASZORSZÁGBAN: Abbazia, Lovrana, Venecia-Lido, Rimini, Viareggio, Grado, Nervi, Bordighera stb.

FRANCIAORSZÁGBAN: Paris, Baule, Deauville, Trouville, Grenoble, Chamonix, Menton, Cannes, Nizza, Juans les Pins, St. Raphael, Aix les Bains, Biarritz stb.

ANGOLORSZÁGBAN: London, Cambridge, Bradford, Brighton.

JUGOSLAVIA: Ragusa, Rohlsch.

25% társasutazási kedvezmény. — Kérjen prospektust.

PENSIO-IRODA: Budapest, V., Alkotmány-utca 4., I.

BUDAPESTI PENSIÓK:

ÚRINŐ-OTTHON: havi ellátási díj 90 pengő. (Központi fűtés, állandóan meleg víz.)

LEÁNY-OTTHON (fiatal úrlányok részére): szigorú felügyelet, havi ellátási díj 90 pengő.

FIÚ-OTTHON (diákok részére): szigorú felügyelet, havi ellátási díj 90 pengő.

GYERMEK-OTTHON (5 éven aluli gyermekek részére): bennlakó orvosnők, okl. gyermekgondozónők, havi ellátási díj 75 pengő.

BEIRATÁS: Pensio-iroda Budapest, V.,

Alkotmány-u. 4. KÉRJEN PROSPEKTUST!

SEENGER BÉLA MÁRVÁNY ÉS KŐIPAR GYÁRTELEPE RT

*Mindennemű márványmunkák
hazai és külföldi anyagból.
Kandallók, oltárak, dísz tárgyak*

Gyár és központi iroda:

BUDAPEST, II., KISRÓKUS-UTCA 21-23
TELEFON: AUT. 521-28. ALAPÍTTATOTT 1872

A THONET-MUNDUS KONCERN NEMZETKÖZI VERSENYPÁLYÁZATA

ÚJ BÚTORMODELEKRE, A FAHAJLÍTÁSI TECHNIKA
TELJES, VAGY RÉSZLEGES ALKALMAZÁSÁVAL

A KITŰZÖTT DÍJAK ÖSSZEGE: 2000 ÉSZAK-AMERIKAI DOLLÁR

A díjak az alább felsorolt 4 pályázati csoport között a következőképpen oszlanak meg:

A négy csoport mindegyikében egy-egy 225- é. am. dolláros I. díj.

A négy csoport mindegyikében egy-egy 125- é. am. dolláros II. díj.

A négy csoport mindegyikében két-két 75- é. am. dolláros III. díj.

A bírálóbizottság azonban az egy-egy csoport díjazására kitűzött 500- é. am. dollárt a csoporton belül, 4 jutalomdíjjá más arányban is föloszthatja.

A Thonet-Mundus Koncern főtartja magának azt a jogot, hogy egyes, akár nem is jutalmazott terveket, darabonként 50- é. am. dollárért megvásároljon.

A díjazott és megvásárolt tervek a Thonet-Mundus Koncern tulajdonává válnak. A Thonet-Mundus Koncernnek joga van ahhoz, hogy az így bírtokába került terveken olyan módosításokat végezzen, amelyek a gyártási technika követelményei folytán esetleg szükségesek válnak.

A BÍRÁLÓBIZOTTSÁG TAGJAI:

Oliver P. Bernard Esq. építész-díszítő, London.

Le Corbusier-Pierre Jeanneret építészek, Paris.

Prof. Dr. Josef Frank építész, Wien.

Faragó Ödön tanár, Budapest.

Joseph Gocár tanár, a Képzőművészeti Akadémia tanára, Prag.

Bruno Paul építész-tanár, Berlin.

Enrico Griffini építész, Milánó.

Gerrit Rietveld, Utrecht.

Gustav Siegel építész, Wien.

Rudolf Swierczynski építész-mérnök, Warszawa.

Adolf G. Schneck építész-tanár, Stuttgart.

Direktor Hans Weill, Wien.

Ernst Wiesner, építész-mester, akadémiai építész, Brünn.

A bírálóbizottság határozatképes, ha az itt felsorolt tagok közül legalább öt jelen van.

A PÁLYÁZÓK FELADATAI:

Olyan új modellek tervezése, amelyek a mai kor ízlésének megfelelnek, a hajlított bükkfának és a rétegezett lemezeknek a legnagyobb mértékben való felhasználása mellett tömegesen gyárthatók és nagy vevőkörre számíthatnak.

A PÁLYÁZAT 4 CSOPORTJA:

I. Mindennemű ülőbútorok lakásokba.

II. Székek és ülőbútorok kávéházakba, vendéglőkbe, stb.

III. Székek és zsöllyék, amelyek több órás ülésre különösen alkalmasak, pl. irodai, iskolai, gyári, stb. használatra.

IV. Kisebb bútorok a fahajlítás technikának legalább részleges alkalmazásával.

A BÍRÁLÓBIZOTTSÁG MINDEN EGYES CSOPORTBAN A FŐTEMLÍTETT NÉGY DÍJAT OSZTJA KI:

A pályázaton egy vagy több tervvel, egy, több, vagy akár valamennyi csoportban akárcsak résztvehet.

A versenypályázat közelebbi feltételeiről és egyéb fontos részleteiről az alább felsorolt címek nyomtatott lapon ingyen adnak útmutatást az érdeklődőknek. A megnevezett helyeken szóbelleg is készségesen adnak fölvilágosítást a pályázatra vonatkozó minden kérdésre.

A bírálóbizottság 1929 szeptember 16-án ül össze Bécsben.

A pályatervet legkésőbb 1929 szeptember 9-ig erre a címre juttatandók el: Thonet-Mundus G. m. b. H., Wien I., Elisabethstrasse 24. Külső alakjáról és a beérkezett tervek fölbontásáról a főtebb említett nyomtatott pályázati feltételek adnak meg minden szükséges fölvilágosítást.

Magyarország részére: Thonet-Mundus Rt. Budapest, IV., Váci-utca 11a.

Ausztria részére: Thonet-Mundus Ges. m. b. H. I., Wien I., Elisabethstrasse 24.

Németország részére: Gebrüder Thonet A. G. Berlin W 8, Kronenstrasse 61/63. Frankfurt a. M. Kaiserstrasse 77.

Hamburg, I. Alsterdam 10. München, Theaterstrasse 17.

Anglia részére: Thonet Bros. Ltd. London 64, Great Eastern Street E. C. 2.

Franciaország részére: Thonet Frères, Paris 137. Rue du Mont Cenis.

Hollandia részére: Handelsmatschappij voor gebogen Meubelen en Houtindustrie Amsterdam, Nieuwe Spiegelstr. 2.

Olaszország részére: S. A. Fratelli Thonet, Milano 109, Via M. Camperio 14.

Lengyelország részére: Thonet-Mundus S. A. Bielsko, Mickiewicza 21.

Skandinávia részére: Skandinavisk Thonet-Mundus A/S, Kopenhagen V, Axelborg Axeltovet I/III.

Spanyolország részére: Grifé & Escoda, Barcelona, Fernando 36.

Cseh-Szlovákia részére: Thonet-Mundus A. S. Brno.

Az összes főlbi, itt meg nem nevezett országok részére: Thonet-Mundus Ges. m. b. H. Wien I., Elisabethstr. 24.

AZ ELSŐ MAGYAR
ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

május hó 4-én tartotta 1929. évi rendes közgyűlését, amely
az 1928. évi nyereséget 207.652·88 pengőben,
az osztalékot pedig 15 pengőben
állapította meg

REITZER FERENC ÉS FIAI R.-T.

TELEFON:
JÓZSEF 311-81

FESTŐIPARI, FESTŐIPARMŰVÉSZETI ÉS TAPÉTÁZÓ VÁLLALAT
BUDAPEST, VII., RÓZSA-UTCA 32

TELEFON:
JÓZSEF 311-81

A
MAGYAR IPARMŰVÉSZET
MINTAKÖTETEI

kaphatók a Társulat irodájában, Andrassy út 69.
Hétköznapokon 9-2-ig.

Lapunk békebeli füzeiteiből úgynevezett

MINTAKÖTETEKET

állítottunk össze, átlag 4-5 füzettel.

Ezeket rendkívül kedvezményes áron, kötetenként

5 PENGŐÉRT ÁRUSÍTJUK.

Húszféle ilyen kötet kapható!